

MERT AZ IDŐ KÖZEL VAN!

Ámósz 8,11-14.

Bibliavasárnap' 2018.

2018. március 3.

1 Jöhet olyan idő, amikor nem fog szólni az Isten? Amikor nem lesz több vigasztalás, bátorítás, remény? Eljöhet az a pillanat, hogy beáll egy hihetetlen és mély kozmikus csend, mert elhallgat a Teremtő Szó, az Ige? Amikor elrejtí magát előlünk az Úr, és nem lesz többé megtalálható? Amikor az emberek rohangálnak majd kelettől-nyugatig, amikor ott ég majd a szívükben a vágy, hogy megtalálják Őt, de Isten nem fejtí meg magát többé az ember előtt? Amikor eltűnnek az igehirdetők, eltűnnek a keresztény templomok, elég az utolsó Biblia? És ha eljön, milyen lesz az csend? A csend, amikor az ember fecseghet, de az Isten nem beszél többé. Hallgatni fog. Amikor az ember imádkozik, de az Isten nem hallgatja meg többé az imádságait. **Milyen lesz, ha lesz, az a világ?**

Talán sokan mosolyogtok ezeken a gondolatokon. **Hiszen elképzeld, hogy jöj-jön olyan idő, amikor elhallgat az Isten.** Felfoghatatlan, mert a kijelentés annyira természetesen és magától értetődő módon hozzátartozik Isten lényéhez. Isten szól, és aki meghallja szavát, hitre ébred, és engedi, hogy belülről átformálja őt ez a mérhetetlen erő. **Másoknak meg mindegy.** Eddig is el voltak Isten szava nélkül, és ha nem fog szólni többé, úgy gondolják, az semmit sem változtat a dolgokon. Legfeljebb egyértelmű lesz az, amire eddig is építettek: nincs Isten és üres az ég.

Itt, ahol mi élünk Isten szava egyébként is az élet peremére szorult. A többséghez képest maroknyi szubkultúrában élő kevesek dilije csak. A többség már másban hisz. Miben is? Az ember nagykorúságában, az egyén korlátlan szabadságában, amely nem tűrhet meg önmaga fölött semmilyen tekintélyt, törvényt, rendet. Felnőttünk, és mostantól majd mi leszünk az isten: képesek leszünk teremteni, megváltoztatni évezredes biológiai, kémiai és fizikai törvényeket.

2 „Jön majd olyan idő – így szól az én Uram, az Úr –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására. Támolyognak majd tengertől tengerig és északról keletig. Bolyonganak, és keresik az Úr igéjét, de nem találják.” – döbbenetes, kellemetlen és hihetetlen lehetett hallgatni Ámósz prófétát, akinek szájára adta Isten ezeket a szavakat.

A próféta korában az Északi-Királyság Salamon óta nem látott fejlődésben volt. II. Jeroboám uralkodásának idején, aki 41 évig ült Izrael trónján, az ország gazdaságilag

virágzott és sikeres háborúkat folytatott a környező népekkel. Leigázta az arám Damaszkuszt is, és a Jordántól keletre eső területeket Izraelhez csatolta. Virágzott a kereskedelem. Ömlött a pénz az országba, és hihetetlen jólét köszöntött be.

És akkor megjelent Ámósz, ez az egy egyszerű júdai pásztorember, akit Isten azért küldött Izraelbe, hogy leleplezze mindazt, ami a gazdagság és a jólét mögött volt. Ámósz kíméletlenül feltárta azt a döbbenetes erkölcsi, lelki és szociális romlást, ami miatt közelgett Isten ítélete. A próféta világosan meghirdette, hogy ez az utolsó kegyelmi idő, és ha nem térnek meg, nem bocsát meg többé. Jön a megsemmisítő ítélet.

3 Megdöbbenő olvasni azt, hogy ez a megsemmisítő ítélete hogyan és miben teljesedik ki! Isten egy nagy lelki eszmélést indít el, amelyben azok az emberek, akik addig más isteneket követtek, akik addig nem vették komolyan az Ő szavát, egyszerre éhezni és szomjazni fogják az Ő igéjét. Hihetetlen távolságokat képesek bejárni csak azért, hogy rátaláljanak. De, és ez a meghökkentő Ámósz próféciájában, Isten elrejteti magát az Őt kereső emberek elől. Ez a lelki éhség és szomjúság tehát Istentől indul el, és az Úr maga az, aki nem elégíti meg a Nála megoldást keresőket.

Isten tette érthetetlen, mert nem ilyenek ismerjük Őt. Istent mi kegyelmes és irgalmas Úrként ismerjük. Ő a tékozló fiak atyja, aki alig várja, hogy az elveszett visszatérjen, bocsánatot kérjen, és Ő boldog örömmel megbocsát. De Ámósz jövendölése Isten egészen más arcát mutatja meg! Azt az arcát, amikor Isten megszűnik kegyelmes Isten lenni, és hatalmának teljes súlyával ítélő haragjának ad szabad folyást. Amikor nem korlátozza többé szeretete, hanem ellenállhatatlan igazsága árad bele a világba. Ámósz jövendölése azt mutatja meg, hogy milyen az, ha valaki találkozik a szent és igazságos Istennel.

Jön majd idő, hirdeti a próféta, de ez még nem az az idő. Most még meg lehet térnie Isten népének! El lehet hagynia a bűnös útjait, és újra lehet szeretnie és tisztelnie Istent. Az Úr hallgatásának és megtalálhatatlanságának az ideje csak akkor jön el, ha mindez nem történik meg. Mert évszázadokon át kereste az Úr az övéit, türelmesen várt, mert „**nem (azt) akarja, hogy akár csak egyetlen ember is elvesszen. Ellenkezőleg, azt kívánja, hogy mindenki megváltoztassa gondolkozását és hozzá forduljon.**” (2Pt 3,9)

4 Jöhet olyan idő, amikor nem fog szólni az Isten? Amikor nem lesz több vigasztalás, bátorítás, remény? Eljöhöz az a pillanat, hogy beáll egy hihetetlen és mély kozmikus csend, mert elhallgat a Teremtő Szó, az Ige? Amikor elrejteti magát előlünk az Úr, és nem lesz többé megtalálható? Amikor az emberek rohagnak majd kelettől nyugatig, amikor ott ég majd a szívükben a vágy, hogy megtalálják Őt, de Isten nem fejt meg magát többé az ember előtt? Amikor eltűnnek az igehirdetők, eltűnnek a keresztény templomok, elég az utolsó Biblia?

Én azt gondolom, hogy igen, jöhet ilyen idő, és látom már körvonalazódni is ezt az ítéletet itt: Európában. Nem tudom, hogy nem késő-e már, hogy eljött-e már az a pont, amikor Isten elengedi Európa népeit: Csak remélem, hogy még nem értünk ehhez a ponthoz, de hogy ne is érjünk oda, Ámósz szavai három dolog komolyan vételére biztatnak:

1. Az, hogy Isten szól, hogy közel van, hogy megtalálhatóvá teszi magát az nem természetes! Most kell éhezünk és szomjazunk az Isten szavát, mert, ha nem vesszük Őt komolyan, Isten megvonhatja tőlünk.

2. Addig kell keresnünk az Urat, amíg megtalálható, amíg közel van. Mert jöhet idő, amikor vágyakoznánk megtalálni őt, de elkésett lesz a sírás, a keresés, mert lejárt a kegyelmi idő és bezárult a kegyelmi út.

3. Ámósz szavai egy lehetséges jövőt vázolnak fel, amelyben Isten nem szól többé, és elrejteti magát az őt keresők előtt. Ennek a jövőnek nem kell valósággá lennie, de valósággá lesz, ha nem térünk meg bűnös útjainkról.

5 Egy szép és igaz keresztény ének szövegével fejezem be, mai igehirdetésemet, amely így szól: Siessetek, hamar lejár. Kegyelme már régóta vár, Ma még lehet ma még szabad, Borulj le a kereszt alatt. / Ha elkéssel mi lesz veled, ki menti meg a lelkedet, Bezárul a kegyelmi út, lelked örök halálra jut. / Elszáll a perc, az életed, ma még ha jössz elérheted, Ne kés tovább, ne várj tovább, ma kérd Atyád bocsánatát.

Keressétek Krisztust testvéreim! Keressétek, amíg megtalálható, amíg közel van!
ÁMEN!